

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119358424
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6119358424.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpená Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: E. Y., V.. XX.XX.XXXX, B. P. V. X. XXX, XXX XX V. X., B..Č.. J. XXXX/X, XXX XX B., Č. o zaplatenie 3.177,11 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.403,65 eur spolu s 8% úrokom z omeškania zo sumy 1.403,65 eur od 24.06.2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 3177,11 eur, ktorá pozostáva z istiny 2001 eur, riadneho úroku v sume 1023,31 eur, úroku z omeškania v sume 73,87 eur a neuhradených poplatkov v sume 78,93 eur a 8% ročného úroku z omeškania zo sumy 2001 eur od 24.06.2017 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.06.2017 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 24.09.2012 Zmluvu č. 5033192064 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 24.01.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.12.2016, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu

postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3 177,11 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 001,00 EUR, z riadneho úroku vo výške 1 023,31 EUR, z úroku z omeškania vo výške 73,87 EUR a z poplatkov vo výške 78,93 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 EUR. Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 3 177,11 EUR, pričom pozostáva:

- z neuhradenej istiny úveru vo výške 2 001,00 EUR
- z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1 023,31 EUR
- z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 73,87 EUR
- z neuhradených poplatkov vo výške 78,93 EUR.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, zmluvou o splátkovom úvere č. 5033192064, tlačivom štandardnými európskymi informáciami, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 24.01.2017, doručenkou, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, výpisom z účtu, výzvou na úhradu z 22.03.2017, z 25.11.2016, oznámením o postúpení pohľadávky z 30.06.2017, pokusom o zmier z 31.05.2019, kópiami poštových podacích hárkov, správami o pobyte žalovanej a vyjadreniami žalobcu s prílohami.

4. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. V danej právnej veci súd zistil, že pôvodný veriteľ spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná ako klient uzavreli dňa 15.02.2015 zmluvu o splátkovom úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3000 eur. Žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v 38 mesačných splátkach vo výške 113,70 eur mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 24,50 %, pop poskytnutí zvýhodnenia a zľavy to malo byť 15,90 % ročne. RPMN bola 26,76 % a Priemerná hodnota RPMN bola 18,34 %. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky spoločnosti.

6. Listom zo dňa 24.01.2017 veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Vyzval žalovanú na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy.

7. Listom zo dňa 22.03.2017 a z 25.11.2016 pôvodný veriteľ vyzýval žalovanú na úhradu dlžnej sumy.

8. Listom zo dňa 30.06.2017 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu v zmysle uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok.

9. Z vyjadrenia žalobcu čl. 135-138 vyplýva, špecifikácia žalovanej sumy, veriteľov spôsob započítavania úhrad a podobne.

10. Podľa ust. §1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 2 písm. a),b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa ust. § 53 ods. 2, 3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

16. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

19. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

25. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 2001 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnúť úver žalobcovi splatiť v 120 splátkach vo výške 38,30 eur mesačne.

26. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaná v prospech žalobcu uhradila finančné prostriedky vo výške 1620,66. eur. Taktiež bolo preukázané, že listom zo dňa 24.01.2017 bol úver veriteľom zosplatnený, bola vyhlásená mimoriadna splatnosť a žalovaná bola vyzvaná na úhradu celej dlžnej sumy. Listom zo dňa 25.11.2016 (pred zosplatnením) a listom zo dňa 22.03.2017, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola opakovane pred postúpením pohľadávky vyzvaná na úhradu dlhu.

27. Pred začatím konania v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky z 22.03.2019 bola následne pohľadávka postúpená na žalobcu preto je žalobca teraz aktívne legitimovaný v tomto konaní. Postúpenie bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 30.06.2017. Následne nový veriteľ opakovane vyzval žalovanú na úhradu dlhu.

28. Po preskúmaní predložených výziev súd zistil, že boli zachované lehoty v zmysle zákona o bankách a žalobca má preto aktívnu legitimáciu.

29. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

30. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

31. Súd má po preskúmaní veci, zmluvy, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a od ktorej žalobca odvádza svoj nárok po vykonaní dokazovania za to, že žaloba je čiastočne nedôvodná.

32. Žalobca si uplatnil sumu 3.177,11 eur. Uviedol, že žalovaná suma pozostáva zo sumy istiny 2001 eur, sumy 1.023,31 eur úroku, sumy 73,87 eur úroku z omeškania a sumy 78,93 eur neuhradených poplatkov.

33. Vo svojom vyjadrení uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 24.01.2017, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 25.11.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k úhrade omeškaných splátok, podaním zo dňa 24.01.2017 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatnenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Podľa ust. § 150 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Keďže skutočnosť, že výzva na úhradu zo dňa 25.11.2016 bola žalovanému doručovaná nebola protistranou rozporovaná, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa č. k. 24Co/152/2018 - 90, „Nová právna úprava v ustanovení § 150 Civilného sporového poriadku zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda

procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku) alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Koncentrácia konania predstavuje efektívny. (...). Uvedená otázka doručenia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorým je klient v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní, je otázkou skutkovou a odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie v konaní pri posúdení existencie písomnej výzvy a jej doručenia bol povinný v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádzať z nesporných skutkových tvrdení, t. j. z tvrdení strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaný) výslovne nepoprel (preto sa považujú za nesporné). V tejto súvislosti treba poukázať opakovane na skutočnosť, že žalovaný existenciu a doručenie písomnej výzvy nepoprel. Je neprípustné, aby súd prvej inštancie bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovanými, tieto sám vlastnou činnosťou spochybňoval bez riadneho dokazovania na pojednávaní.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/321/2019 z 15.04.2020: „Odvolací súd zastáva názor, že žalobca dôvodne vo svojom odvolaní namieta nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý žalobcu nevyzval na upresnenie sporných skutočností, pričom poukázal na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. decembra 2015, sp. zn. 17Co/1330/2014, s ktorým možno súhlasiť a konštatuje, že je aplikovateľný aj na daný prípad. Ak aj totiž súd prvej inštancie považoval tvrdenie ohľadom výšky postupovanej pohľadávky a jej súčasť za nedostatočné v zmysle predložených dôkazov, mal ho požiadať v súlade s § 150 CSP o ďalšie skutkové tvrdenia a súčasne sa mal pri rozhodovaní riadiť §151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak súd prvej inštancie rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti a nezrozumiteľnosti v návrhu na začatie konania žalobcom uplatneného nároku, nepostupoval procesne správne, a to aj napriek tomu, že nejde o konanie „ex off“. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keďže postupom súdu, ktorý žalobu zamietol bez toho, že by vykonal úkony smerujúce k odstráneniu neúplnosti a nezrozumiteľnosti v návrhu na začatie konania a následne vyhodnotil všetky žalobcom predložené dôkazy a posúdil dôvodnosť ním uplatneného plnenia z hľadiska hmotnoprávneho, porušil právo žalobcu na spravodlivý proces.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/295/2019 z 10.08.2020: „Pri posudzovaní veci z hľadiska spotrebiteľskej ochrany súd prvej inštancie nemal na zreteli tiež, že ani procesné ohľady, ktorých sa spotrebiteľovi v sporovom konaní dostáva (§ 290 a nasl. CSP) neznamenajú úplné vylúčenie základných atribútov kontradiktórneho konania, medzi inými tiež následku nepopretia skutkových tvrdení žalobcu, ktorým je nastúpenie domnienky ich nespornosti (§ 151 ods. 1 CSP). Treba mať tiež na pamäti, že procesná ochrana spotrebiteľa musí vždy nadväzovať na podstatu spotrebiteľského hmotného práva, ktorým je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami a závadnými výrobkami. Preto odklon od kontradiktórnosti konania, suplovaním prostriedkov procesnej obrany za spotrebiteľa, musí byť vždy opodstatnený niektorým z týchto objektov spotrebiteľskej ochrany a nemôže byť postavený len na akomsi hľadaní dôvodu pre nevyhovenie žalobe dodávateľa za každú cenu, ktorý fenomén je v rozhodovacej praxi okresných súdov viac ako evidentný. Netreba totiž zabúdať na to, že aj v spotrebiteľských sporoch musí rozhodnutie súdu smerovať k spravodlivému a vyváženému usporiadaniu pomerov strán tak, aby sa spotrebiteľovi v okolnostiach prípadu dostalo primeranej spotrebiteľskej ochrany za súčasného rešpektovania poctivo nadobudnutých práv dodávateľa. Týmto úvahami odvolací súd mienil poukázať nielen na vecnú kontraproduktivnosť, ale výslovne i procesnú neprípustnosť dokazovania a otvárania a riešenia takých nesporných skutkových otázok, ktoré nemajú zrejmu súvislosť s ochranou spotrebiteľa z právom arobovaných hľadísk, predovšetkým však z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tento zámer súdu prvej inštancie - ochrániť spotrebiteľa pred zmluvnou pokutou za každú cenu, celkom zřejmý.“ Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Cob/12/2020 z 23.09.2020: Odvolací súd má za to, že postup súdu prvej inštancie sa javí byť v rozpore s ustanovením § 215 CSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe zistené skutkového stavu procesným postupom podľa Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v konaní nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, pričom žalovaný v spore nie je slabšou stranou (spotrebiteľom), a preto súd prvej inštancie mal postupovať v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 CSP. Odvolací súd zastáva zároveň názor, že súd prvej inštancie aj napriek skutočnosti, že žalovaný skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe žalobcom nepoprel, vykonal v rozpore s princípom rovnosti sporových strán zakotveným v

Článku 6 CSP dokazovanie, ktorým nahrádzal pasivitu žalovaného v súdnom konaní. Takýmto postupom súdu došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: výzvou zo dňa 22.03.2017, ktorú predkladáme spolu s podacím hárkom Na základe uvedeného považujem za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Podľa bodu 18.14 Všeobecných obchodných podmienok Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bež ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky. Podľa čl. 1 ods. 10 Zmluvy o splátkovom úvere „Ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku“ Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylné od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchylné od predmetného zákona. V zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvnú strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa

05.10.2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchylné od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017: „Žalovaní uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu, na základe ktorej im bol poskytnutý úver, ktorý mali dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušili a s úhradou boli v čase postúpenia v omeškaní 1225 dní. Žalovaní, ako z listín zo spisu vyplýva, výslovne súhlasili s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť svoje akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú podľa čl. II. bod 2. zmluvy o splátkovom úvere jej súčasťou). Takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 zákona o bankách prípustná. Dohoda nevykazuje znaky nevyváženosti, ak veriteľ môže aj bez súhlasu dlžníka postúpiť svoju pohľadávku a dlžník môže postúpiť svoj záväzok voči veriteľovi na iného len so súhlasom veriteľa, má to základ vo funkcii súhlasu, ktorým je ochrana veriteľa. Dlh by totiž mohol prevziať taký dlžník, majetkové pomery ktorého by mohli zhoršiť alebo znemožniť uspokojenie pohľadávky veriteľa So zreteľom na dôvody, ktoré uviedol, považoval odvolací súd námietku žalobcu týkajúcu sa posúdenia platnosti zmluvy súdom prvej inštancie za dôvodnú, rozsudok súdu prvej inštancie za taký, ktorým sa z vykonaných dôkazov nedospel k správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu názoru, súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky), zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018 č.k. 24 Co/147/2017-190 Žalovaný vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere, výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené., bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú, ako ja bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akékoľvek požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Súčasne s poukazom na ust. § 89 os. 1 zákona o bankách je takáto dohoda medzi bankou a žalovaným možná a v súlade so zákonom. (...) dohoda nevykazuje znaky nevyváženosti, ak veriteľ môže aj bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku a dlžník môže postúpiť svoj záväzok voči veriteľovi na iného len so súhlasom veriteľa. (...) Ani občiansky zákonník, ani zákon o bankách, nevyžaduje súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Relevantné preto nemôže byť to, že postupník nie je subjektom, na ktorý by sa mali vzťahovať požiadavky na podnikanie bánk. V konkrétnom prípade úver bankou už za zmluvne dohodnutých podmienok poskytnutý bol, rieši sa len jeho návratnosť. Nie je preto zrejmé, prečo by návratnosť úveru, t.j. vymáhanie pohľadávky nemohol realizovať subjekt nemajúci oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230 Pokiaľ sa týka záveru súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že pri postúpení pohľadávky neboli splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, k tomuto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že námietka neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu je nedôvodná, nakoľko vo Všeobecných obchodných podmienkach (článok 19.16), ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere, žalovaní výslovne súhlasili s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatné, premľčané alebo nepremľčané, alebo previesť svoje akékoľvek svoje pohľadávky na tretiu osobu. (...) Súčasne s poukazom na ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách, je takáto dohoda medzi bankou a žalovanými možná a v súlade so zákonom. (...)) V tejto súvislosti žalobca poukázal práve na túto dobrú vieru pri nadobudnutí práv zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou sa však súd prvej inštancie nijako bližšie nevyporiadal a bez toho, že by mal za preukázané, že žalobca pri nadobudnutí pohľadávky voči žalovaným nebol dobromyseľný, považoval zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú z dôvodu, že na žalobcu ako nebanku, nemohla byť táto pohľadávka postúpená. V rozhodnutí Ústavného súdu SR. I.ÚS 242/2007 sa zdôrazňuje, že základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. K tomuto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa mu javí, že súd prvej inštancie naopak uprednostnil prioritu výkladu, ktorý

neplatnosť zmluvy zakladá pred prioritou výkladu, ktorý túto neplatnosť nezakladá, teda v rozpore s citovaným Nálezom Ústavného súdu SR. Uprednostňovaním výkladu, ktorý zakladá prioritu platnosti zmluvy je vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s tým spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne komfortné, a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z článku 1 Ústavy taká prax, kde všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosti zmluvy nezakladajúci.

34. Žalovaná dňa 24.09.2012 čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 2.001,- € - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Čerpanie“ Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 1 620,66 €, a to nasledovne:

20.11.2012 - 38,3 €, 20.12.2012 - 38,3 €, 20.01.2013 - 38,3 €, 20.02.2013 - 0,97 €, 15.03.2013 - 37,33 €, 20.03.2013 - 0,36 €, 21.03.2013 - 37,94 €, 20.04.2013 - 31,44 €, 16.05.2013 - 6,86 €, 20.05.2013 - 17,34 €, 17.06.2013 - 20,96 €, 20.06.2013 - 0,24 €, 16.07.2013 - 34,96 €, 20.07.2013 - 9,24 €, 16.08.2013 - 25,96 €, 20.08.2013 - 1,24 €, 16.09.2013 - 33,96 €, 20.09.2013 - 0,24 €, 16.10.2013 - 34,96 €, 20.10.2013 - 2,24 €, 15.11.2013 - 36,57 €, 20.11.2013 - 7,63 €, 16.12.2013 - 31,18 €, 20.12.2013 - 3,02 €, 16.01.2014 - 35,79 €, 20.01.2014 - 1,41 €, 17.02.2014 - 37,4 €, 20.02.2014 - 7,64 €, 17.03.2014 - 31,17 €, 20.03.2014 - 3,87 €, 16.04.2014 - 34,94 €, 20.04.2014 - 0,1 €, 16.05.2014 - 38,71 €, 20.05.2014 - 6,33 €, 16.06.2014 - 32,48 €, 20.06.2014 - 2,56 €, 16.07.2014 - 36,25 €, 20.07.2014 - 1,79 €, 15.08.2014 - 37,02 €, 20.08.2014 - 1,02 €, 09.09.2014 - 37,79 €, 20.09.2014 - 25,25 €, 16.10.2014 - 13,56 €, 20.10.2014 - 21,48 €, 14.11.2014 - 17,33 €, 20.11.2014 - 0,71 €, 12.12.2014 - 38,1 €, 20.12.2014 - 6,94 €, 15.01.2015 - 31,87 €, 20.01.2015 - 3,17 €, 16.02.2015 - 35,64 €, 20.02.2015 - 1,03 €, 16.03.2015 - 37,78 €, 20.03.2015 - 3,37 €, 16.04.2015 - 35,44 €, 20.04.2015 - 5,69 €, 14.05.2015 - 33,12 €, 20.05.2015 - 8,01 €, 16.06.2015 - 30,8 €, 20.06.2015 - 0,33 €, 16.07.2015 - 38,48 €, 20.07.2015 - 2,66 €, 14.08.2015 - 36,15 €, 20.08.2015 - 4,99 €, 16.09.2015 - 33,82 €, 20.09.2015 - 7,32 €, 15.10.2015 - 31,49 €, 20.10.2015 - 2,3 €, 13.11.2015 - 36,51 €, 20.11.2015 - 4,67 €, 11.12.2015 - 34,14 €, 20.12.2015 - 7 €, 15.01.2016 - 31,81 €, 20.01.2016 - 9,33 €, 16.02.2016 - 29,48 €, 20.02.2016 - 1,66 €, 15.03.2016 - 37,15 €, 20.03.2016 - 3,99 €, 14.04.2016 - 34,82 €, 20.04.2016 - 6,32 €, 16.05.2016 - 32,49 €, 20.05.2016 - 8,65 €. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 0,- €, na poplatky bola započítaná suma vo výške 1 085,00 €, na riadny úrok suma vo výške 531,29 € a na úrok z omeškania suma vo výške 4,37 €. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/45/2020 z 22.10.2020 „Odvolačný súd poukazuje na ustanovenie § 215 C.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu; skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa Civilného sporového poriadku. Zistený skutkový stav tak tvoria predovšetkým výsledky dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.), ďalšie zákonom predvídané skutočnosti (skutočnosti všeobecne známe, skutočnosti známe súdu z jeho činnosti, zhodné tvrdenia strán, nepopreté skutkové tvrdenia, prípadne rozhodnutia iných orgánov). V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán nesporné skutkové tvrdenia strán si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. V spotrebiteľskom spore nedáva priestor na dokazovanie nesporných skutkových tvrdení ani ustanovenie § 295 C.s.p.; v prípade nesporných skutkových tvrdení strán nie je dokazovanie pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné, stav potrebný pre rozhodnutie súdu je vytvorený práve nespornými skutkovými zisteniami, ustanovenie § 295 C.s.p. nevylučuje a nenahrádza povinnosť spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu; súd nemôže (iba s poukazom na ustanovenie § 295 C.s.p.) ani v spotrebiteľskom spore vykonávať dokazovanie ohľadne tvrdení, ktoré spotrebiteľ v spore nepredniesol. Iba výnimočne môže súd v záujme ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami vykonať dokazovanie ohľadne ich existencie v spotrebiteľskej zmluve aj bez skutkových tvrdení spotrebiteľa o ich existencii; skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok nemožno stotožňovať so skúmaním splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri náležitostiach zmluvy totiž ide o skutkovú otázku; naopak pri neprijateľných zmluvných podmienkach o otázku právnú.“

35. Súd poukazuje, že takýto spôsob započítania úhrad veriteľom nepovažoval za dôvodný, nakoľko je to nedôvodné, vychádza to zo zmluvného dojednanja, ktoré je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

36. Uvedený postup žalobcu ohľadom započítania úhrad žalovanej s poukazom na ustanovenia úverových zmluvných podmienok na príslušenstvo istiny považoval za postup v rozpore so zákonom.

37. Obchodné podmienky, ktoré by takýto postup žalobcu stanovovali, žalovanou podpísané neboli a určite neboli individuálne dojednané so žalovanou. Sú súčasťou zmluvy. Osobitne vyjednané a podpísané žalovanou neboli. Je nanajvýš otázne, či s nimi bola vôbec žalovaná vzhľadom na ich rozsiahlosť pri podpise zmluvy oboznámená.

38. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo bolo aj v danom prípade. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané a podľa ust. § 53 ods. 4,5 OZ za neplatné. Súd preto na započítanie ako to urobil žalobca nemohol prihliadnuť, pretože je to v rozpore so zákonom ako aj právom EÚ a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

39. Súd poukazuje, že Súdny dvor judikoval, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalú povahu zmluvnej podmienky (spojené prípady C-240 až C-244/98). Vyhodnotenie zmluvnej podmienky ako nečestnej nie je jednoduchá záležitosť. Smernica indikatívnym spôsobom vypočítava, čo všetko sa má pritom zohľadniť (posúdenie zmyslu posudzovanej klauzuly, posúdenie ostatných zmluvných podmienok, ich porovnanie s ostatnými zmluvami, vyhodnotenie všetkých okolností prípadu a ii; čl.4 ods.1 smernice).

40. Z dôvodu existujúceho nebezpečenstva, že priemerne obozretný spotrebiteľ to nedokáže, je práve zo strany súdneho dvora judikovaná nevyhnutnosť ex offio súdnej kontroly. Je síce pravdou, že súdny dvor zvýšil nároky na spotrebiteľov a na ich aktivitu (porov. rozsudok C-34/13 Kušionová), ale vo vzťahu k tomu, aby sa snažili a urobili viac pre to, aby sa vec dostala pred súd. Vo veci Kušionová išlo o veci mimosúdneho postihovania majetku spotrebiteľov bez posúdenia vecí súdom a o obavu z nerešpektovania princípu primeranosti a rozhodovania podnikateľov o výkone záložného práva pod vplyvom zisku.

41. Pokiaľ však už má vec sudca tzv. „na stole“ a preskúmava vec, tak podľa názoru súdu je povinný ex offio reagovať na nečestné konanie veriteľa a nečestné zmluvné podmienky a naplniť tak článok 6 smernice.

42. Ak má byť dôvodom nevykonanie ex offio súdnej kontroly podľa odvolateľa princíp vyššej právnej sily a prednostná záväznosť nariadenia, tak odvolací súd pripomína, že práve z dôvodu princípu vyššej právnej sily má prednosť princíp verejného poriadku. Súdny dvor stanovil jasnú požiadavku na ochranu pred nečestnými klauzulami pri štandardných produktoch obdobne ako vyžadujú vnútroštátne pravidla verejného poriadku teda vždy za každých okolností (porov. C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50,51).

43. Preto ani proces podľa nariadenia nie je vylúčený z pôsobnosti judikátov súdneho dvora a ex offio súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok. Inak by išlo celkom iste o konštrukciu s cieľom obísť princípy unijného práva a o obohacovanie sa na úkor iného s popieraním vlastných princípov únie.

44. Je tiež dôležité poznamenať, že ide o základné konanie pred súdom (nachádza sa právo). Tým sú dané predpoklady na to, aby sa veriteľovi nepriznalo plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Postačí aplikovať princípy práva. Navyše tým, že súd v procese podľa nariadenia neprizná plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nijako neobmedzí účinok, ktorý sleduje nariadenie. Proces podľa nariadenia je osobitným špecifickým konaním s posilnením zásady koncentrácie a odvolací súd si nemyslí, že by tvorca nariadenia vychádzal z premisy, že pri tomto druhu procesu neplatia závery judikatúry súdneho dvora k čl. 6 smernice.

45. Smernica 2005/29 o nekalých obchodných praktikách výslovne reguluje pôsobenie aj na vzťahy po zániku zmluvy. Podľa článku 3.1 táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu. Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.

46. Keďže podľa zmluvy úver mal byť zaplatený v 120 splátkach vo výške 38,30 eur, spolu mala žalovaná uhradiť na istine a riadnych úrokoch sumu 4596 eur, 2001 eur je istina a 2595 eur sú úroky.

47. Keďže žalovaná uhradila sumu 1620,66 eur, na istine je dlžná len sumu 380,34 eur. Súd postup započítavania úhrad veriteľom neakceptoval. Úhrady započítal v prvom rade na istinu a nie na úroky a poplatky, či poistenie ako to urobil veriteľ, resp. žalobca. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/76/2019 z 15.12.2020 vo veci vedenej pred OS Vranov nad Topľou sp.zn. 11Csp/379/2017.

48. Ako bolo už uvedené postup žalobcu ohľadom započítania úhrad žalovanej s poukazom na ustanovenia úverových zmluvných podmienok na príslušenstvo istiny považoval za postup v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Obchodné podmienky, ktoré by takýto postup žalobcu stanovovali, žalovaným podpísané neboli a určite neboli individuálne dojednané. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo bolo aj v danom prípade. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané a podľa ust. § 53 ods. 4,5 OZ za neplatné. Súd preto na započítanie ako to urobil žalobca nemohol prihliadnuť, pretože je to v rozpore so zákonom ako aj právom EÚ a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

49. Pokiaľ ide o úroky, žalobca si uplatnil sumu 1023,31 eur, čo je menej než na aké má žalobca nárok do riadeného splatenia úveru.

50. Na základe vyššie uvedeného preto súd žalobe ako dôvodnej vyhovel čo do sumy 1403,65 eur, ktorá predstavuje dlžnú sumu istiny 380,34 eur a požadovaný úrok 1023,31 eur. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

51. Čo sa týka poplatkov žalobca vo svojom poslednom vyjadrení uviedol, že sumu 1085 eur započítaval najprv na poplatky, sumu 531,29 eur na riadny úrok a sumu 4,37 eur na úroky z omeškania.

52. Čo sa týka poplatkov má súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Pokiaľ ide o poplatky, tieto považoval súd za nedôvodné a nepreukázané. Súdu nepreukázal, o aké poplatky ide a za aké obdobie. Žalobca v žalobe uviedol len výslednú sumu poplatkov bez špecifikácie o aký druh poplatku ide po započítaní úhrad. Vo vyjadrení z 24.06.2021 špecifikoval, uviedol že ide o poplatky za poistenie úveru. Zmluvnú pokutu za omeškanie, spracovateľský poplatok a poplatok za správu úveru.

53. Čo sa týka poplatkov za poistenie, ktoré boli v zmluve dohodnuté v čl. II pokiaľ sa jedná o nároku na poplatky za poistenie má súd za to, že žalobca žalobcu je nedôvodná aj v tejto časti, pretože ohľadom poistenia súd takúto dohodou vyhodnotil za neplatnú. Žiadna osobitná poisťovná zmluva predložená nebola. Táto dohoda je zakomponovaná do textu samotnej úverovej zmluvy do čl. I a je možné že sa že bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa. Je zakomponovaná vopred do textu zmluvy o úvere je preto otázne, či žalovaný ako spotrebiteľ mal takúto vôľu uzavrieť nejakú poisťovnú zmluvu a či vedel, že súbežne uzatvára ja nejakú zmluvu o poistení a či ju vôbec chcel uzavrieť. Nie je vylúčené že túto časť tam uviedol veriteľ bez ohľadu na vôľu dlžníka. Je nanajvýš pravdepodobne, že ak dlžník chcel uzavrieť úverovú zmluvu, pretože si chcel požičať peniaze.

54. Občiansky zákonník v § 37 ods. 1 pozitívne vymedzuje podmienky, za ktorých sa právny úkon považuje za platný a tým aj účinný, teda je schopný vyvolať právne následky. Jedným z právnych následkov právneho úkonu, ktorý nebol urobený platne, je jeho neplatnosť a v tomto prípade ide o absolútne neplatný právny úkon. Samozrejmovou požiadavkou právneho úkonu je aj danosť - existencia vôle. Ak niet vôle, niet ani právneho úkonu.

55. Právny úkon je urobený slobodne, ak k prejavu vôle nebol účastník prinútený určitými skutočnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu nedošlo. Vážnosť vôle je ďalšou náležitosťou právneho úkonu. Právny úkon je urobený vážne, ak vôľa smeruje naozaj k urobeniu právneho úkonu, t.j. ak bol právny úkon urobený spôsobom a za okolností, ktoré nevyvolávajú pochybnosti, že subjekt prejavujúci vôľu zamýšľal privodiť právne účinky, ktoré s takýmto prejavom vôle spájajú normy občianskeho práva.

Ďalšou náležitosťou prejavu vôle je jeho určitosť. Určitosť sa musí týkať určenia účastníkov, ďalej podstatných zložiek obsahu právneho úkonu a predmetu, ktorého sa právny úkon týka. Prejav je neurčitý, ak sa neurčitosť nedá odstrániť ani výkladom. Ak je obsah právneho úkonu zachytený písomne, určitosť prejavu vôle je daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nezrozumiteľnosť možno označiť za neurčitosť prejavu po výrazovej stránke. Zrozumiteľnosť vyjadruje kvalitu spôsobu prejavu vôle. Právny úkon je nezrozumiteľný, ak konajúci po jazykovej stránke nedosiahol v dôsledku vadného slovného či iného sprostredkovania jasné vyjadrenie vôle a objektívne vzaté ani výkladom právneho úkonu nemožno zistiť, čo chcel účastník prejavíť. V danom prípade chýba aj táto náležitosť a to určitosť prejavu.

56. Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nestačí, že účastníkovi právneho vzťahu je jasné, čo je predmetom zmluvy, ak nie je poznateľný z jej textu. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u osôb, ktoré nie sú účastníkmi daného právneho vzťahu.

57. V danej právnej veci, vzhľadom na konanie žalobcu a postup, akým podľa jeho tvrdení mala byť zmluva o poistení uzatvorená, súd je toho názoru, že zo strany žalobcu nebol naplnený ani predpoklad určitosť prejavu vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o poistení. Žalovaný o tomto nemusel byť ani oboznámený. Zároveň je možné aj skonštatovať, že ide aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku a zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na škodu spotrebiteľa. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Navyše žalobca nijakým spôsobom, ohľadom výšky poistného svoj nárok nepreukázal, neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno. Nepreukázal ani že mu vznikli nejaké reálne náklady za zaslanie upomienky, a to niekoľko v uvedenej výške.

58. Pokiaľ ide o poplatok označený ako zmluva pokuta za omeškanie tento tiež súd považuje za nedôvodný. Ak ide o zmluvnú pokutu podľa OZ, súd má za to, že táto nie je dôvodná. Takéto dojednanie o poplatkoch vrátane poplatku ktorý označuje ako zmluvná pokuta považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa zmluvy mal by dohodnutá v čl II. Zakomponovať ju do nejakého ustanovenia o poplatkoch je nanajvýš zavádzajúce a neprípustné.. Podľa znenia čl. II nejde o ani o zmluvnú pokutu ale o poplatok za upomienku vo výške 25 eur.

59. Pokiaľ ide o spracovateľský poplatok tento bola hradený pri uzavretí zmluvy, inak by úver nebol poskytnutý a jeho požadovanie je preto nedôvodné.

60. Je potrebné uviesť, že sa jedná o formulárovú, veriteľom vopred pripravenú zmluvu ktorá obsahuje v článku II (poplatky). Teda je nepochybné, že žalovaná ako spotrebiteľa nemala žiadnu možnosť ovplyvniť znenie zmluvy. Platné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa neobsahujú ustanovenie, ktoré by neumožňovalo spotrebiteľovi a dodávateľovi dohodnúť sankcie spojené s nesplnením záväzku spotrebiteľa. Ust. § 53 ods.4 písm. k) Občianskeho zákonníka, stanovuje, že za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považuje taká, ktorá požaduje od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Občiansky zákonník teda predvída dohodu medzi spotrebiteľom a dodávateľom ohľadom sankcií spojených s nesplnením spotrebiteľovho záväzku, avšak nepripúšťa ich v tom prípade, ak by táto dohoda zaväzovala spotrebiteľa zaplatiť sankciu v neprimerane vysokej sume. Z uvedených dôvodov sa preto súd zaoberal dohodou žalobcov a žalovanej o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vzhľadom na dohodnutú výšku zmluvnej pokuty.

61. Na základe vyššie uvedeného preto súd nárok na všetky poplatky vrátane poplatku označený ako zmluvnú pokutu nedôvodný zamietol.

62. V konaní bolo preukázané, že žalovaná sa z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností dostala do omeškania.

63. Súd mal za to, že ku dňu 24.06.2017, od kedy žiadal žalobca úroky z omeškania bola žalovaná v zmysle uvedeného listu o zosplatnení úveru v omeškaní a preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške podľa času uzavretia zmluvy no len zo sumy ktorú žalobcovi priznal ako dôvodnú t.j. zo sumy ktorú považoval za dôvodnú, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Zvyšok nároku žalobcu na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol. Ak nie je dôvodná istina, nie je dôvodný ani úrok z omeškania z nej.

64. Pokiaľ ide o požadovaný vyčíslený úrok z omeškania aj v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú a žalobe ohľadom týchto úrokov z omeškania neuniesol dôkazné bremeno. Ak započítaval úhrady najprv na príslušenstvo a nie na istinu v rozpore so zákonom, výpočet úrokov, ktoré súdu uviedol v poslednom vyjadrení preto nemôže byť správny.

65. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

68. Súd žalobu čiastočne zamietol a čiastočne jej vyhovel. Po prepočte úspechu bola úspešnejšia žalovaná, ktorá by mala preto nárok na náhradu trov konania v pomere svojho úspechu, keďže žalovanej žiadne trovy nevznikli, ani ich nežiadala, súd jej ich nepriznal. Súd v tomto smere poukazuje na princíp hospodárnosti konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.